

[Vanggaard.]

forslaget, selv om jeg vil give det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen Ret i, at den valgte Form for Bemærkningerne til Lovforslaget er noget usædvanlig. Der maatte naturligvis staa noget om, at Partierne havde været villige til at give sin Tilslutning til Oprettelse af Posten i Genève. Det staar der, og det er, som den højtærede Minister bemærkede, Kærnen i det, der er fremført angaaende Formandens Meddelelse.

Hvorvidt Forholdet er ligesom i Fjor, skal jeg ikke komme ind paa her. Jeg mener, vi fra alle Sider har udtalt os velvilligt overfor Lovforslaget, og jeg haaber og venter, at vi i Aar vil naa et Resultat i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg fristes ikke til nogen lang Diskussion med den tidligere Formand for Udvalget om, hvorvidt der var eller ikke var noget Flertal for Gennemførelsen af dette Forslag; jeg kunde jo godt anføre noget bestemt i saa Henseende, men det skal jeg dog undlade ved denne Lejlighed. Jeg skal kun hævde som min Opfattelse — og den er ganske sikkert rigtig —, at naar det ikke blev til noget i Fjor med dette Forslag, var det, fordi Formanden og andre frygtede det ærede Medlem Hr. Fraenkel i dette Spørgsmaal. Det er den simple Forklaring; men det er dog en mærkelig Form for Lovgivning, vi efterhaanden kommer ind i, naar et enkelt Medlem ved en fast, myndig og skarp Optræden er i Stand til at sætte et Flertal Stolen for Døren, saaledes at et Forslag, der ellers vilde blive gennemført, bliver liggende uden at kunne gennemføres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Det var da den mærkeligste Motivering for det forefaldne, det ærede Medlem her fremførte, nemlig at det skulde skyldes Frygten for et enkelt

Medlem, at Lovforslaget ikke blev gennemført i Fjor. Det er saa usædvanligt at høre noget saadant fremført, at jeg nødvendigvis maa anholde det, og noget saadant har selvfølgelig ikke været Tilfældet. Vi anerkender jo det ærede Medlem Hr. Fraenkels fremragende Indsigt paa det paagældende Omraade, men at vi skulde gaa i nogen Frygt for ham af den Grund, det har dog intet med Virkeligheden at gøre. Jeg mener derfor, at den Bemærkning kunde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen godt have sparet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Det er ikke saa meget for at slutte mig til det ærede Medlem Hr. Vanggaard i Henseende til hans Tilbagevisning af, at jeg skulde have udbredt Frygt i Udvalget, at jeg tager Ordet, som for at gøre den højtærede Udenrigsminister opmærksom paa, at naar han hørte en udpræget Velvillie i mine Udtalelser, saa har han ikke hørt rigtigt. (*Udenrigsministeren* [Moltesen]: Ikke udpræget). Jeg er nemlig ikke mere velvillig, end jeg var forrige Gang, og hvis der overhovedet har været Tale om nogen Frygt i Udvalget sidste Aar, kan det kun have været Frygten for at indtage et helt andet og modsat Standpunkt i et bestemt Spørgsmaal, end Udvalget havde indtaget sidst, det havde Spørgsmaalet under Behandling. Og jeg for mit Vedkommende vil ikke nægte, at det er noget, jeg altid frygter meget stærkt, og for at inklade mig derpaa maa jeg have de mest overbevisende saglige Grunde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Vanggaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.